

OP WEG NAAR COMPOSTELA

PIETERPAD - MAASVALLEI
(deel 2)

VOORSTELLING TOCHT

Het is de bedoeling dat ik een pelgrimstocht onderneem naar Santiago de Compostela, vertrekkend aan de Waddenzee (in het noorden van Nederland) tot de Atlantische oceaan in Spanje, via verschillende GR paden. Ik begin met het Pieterpad in Nederland. Eens de grens over met België volg ik tot Namen voornamelijk wandelpaden die gelijklopend zijn met de GR 5. Van in Namen volg ik de GR 654 tot Vézelay. Van Vézelay zou ik de GR 654 verder kunnen volgen tot de Spaanse grens doch hier ga ik een ommetje maken van zowat 400 km tot Le-Puy-en-Velay, om daar te geraken neem ik de GR 13 (traversée du Morvan) en vervolgens nog een stukje GR 3. In Le-Puy-en-Velay neem ik dan de GR 65, de pelgrimsroute die door de Italianen wordt gevolgd. Dit zou tevens de mooiste aanlooproute zijn van de vier historische routes die door Frankrijk lopen. Staan op het programma; het Centraal Massief, Haute Loire, Lozère, Lot, Tarn en Garonne, om vervolgens de Spaanse Pyreneeën door te trekken. Tot de Pyreneeën is de vooropgestelde route al meer dan 3.000 km. Ik zal er dus wel een tijdje zoet mee zijn. Normaal gezien doe ik deze tocht alleen met de tent en met de rugzak maar af en toe zal ik wel eens vergezeld worden door een wandelvriend en zal ik ook wel eens gebruik maken van een onderdak.

De zwarte verbindingslijnen tussen de steden is het te volgen traject. De rode bolletjes op onderstaand kaartje is het traject dat ik reeds heb afgelegd.

De pelgrim

D'Haese Ludwig

Zondag 12 augustus 2012

- Van : Vorden
- Naar : Doetinchem
- Afstand : 22 km
- Duur : 5 uur

Met de trein ga ik tot Vorden en zet mijn weg langs het Pieterpad verder. Normaal zou ik in september het Pieterpad verder gezet hebben maar omdat ik toch enkele dagen vrij ben en men goed weer geeft doe ik nu al een stukje.

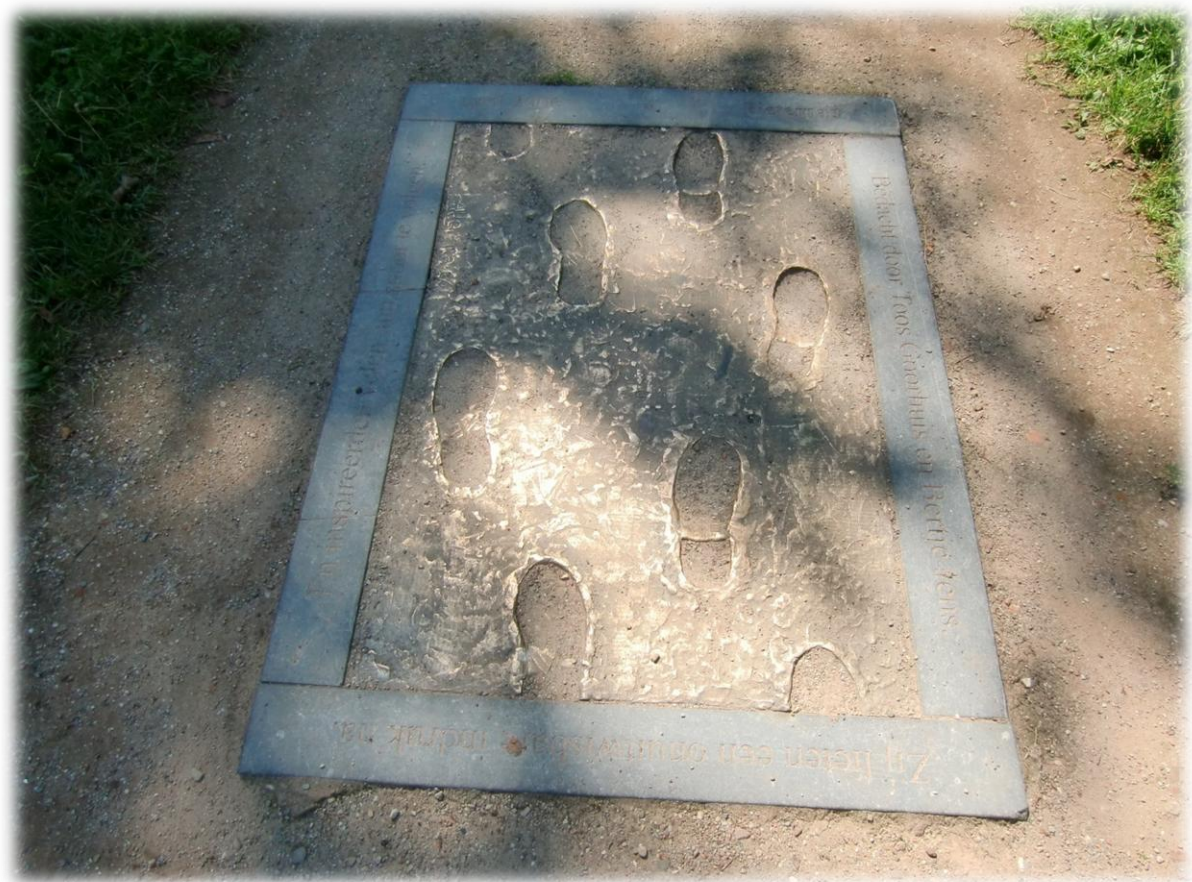
Ik verlaat nog maar net het station als ik de ene koets na de andere zie passeren. Blijkt dat het vandaag de "Kastelentocht Vorden" is, georganiseerd door Menvereniging "In de Reep'n" de 36e editie al. Er zijn een 50tal deelnemers en een massa toeschouwers.

Het kasteel “Vorden” werd voor het eerst vermeld in 1315 en was een militair bouwwerk. Voor het ogenblik wordt het kasteel gebruikt als huwelijkslocatie en hotel. Tegen vergoeding is het kasteel te bezichtigen onder leiding van een gids.

Net achter Kasteel Vorden ligt een gedenksteen ter ere aan Toos Goorhuis-Tjalsma en Bertje Jans, de bedenkers van het pad.

Vorden is een kastelendorp. Negen kastelen staan er in Vorden en is daarmee een van de meest kastelen-rijke dorp van Nederland.

Ik kom terug regelmatig heidevelden tegen. De heide in het binnenland is ontstaan door onttrekking van voedingsstoffen door begrazing van zandige gronden. Uit stuifmeelonderzoek blijkt dat ook in het binnenland altijd wel heidevegetaties voorkwamen, maar de grote boomloze heidevelden en de zandverstuivingen zijn ontstaan door de intensivering van de schapenteelt gedurende de Middeleeuwen

In Zelhem zijn de terrasjes druk bezet. Ik schuif mee aan en eet er een pizza. In Zelhem wordt nog iedere avond de papklok geluid. In vroeger tijden was dit voor de mensen die op het land werkten het teken dat het werk er op zat. Zodra de papklok luidde, ging men naar huis om een bord warme pap te eten, vandaar de naam.

Ik plaats mijn tentje op camping “slangenbrug” in Doetinchem. Als ik mij ga aanmelden bij de campinguiter “Kees” geraak ik met hem in gesprek. Het is een zeer joviale man die

eveneens houdt van de natuur, van fietsen en van wandelen. En net zoals ikzelf heeft Kees ook al in de winter wandelingen gemaakt in de Sierra Nevada. Zowat een half uur zitten we samen te kletsen over het wandelen in Spanje en over mijn pelgrimstocht. Nadat ik gedoucht heb en mijn tent nog wat in orde aan het brengen ben komt Kees met zijn fiets tot bij mij. Kees zegt dat hij gaat koken en nodigt mij bij hem thuis uit om een stukje mee te eten. Ik bedank voor het vriendelijke aanbod want ik heb al gegeten. Een half uurtje later ontmoet ik Kees terug. Hij nodigt mij uit om samen met hem een ritje te maken in zijn cabrio. Hij zal mij kennis laten maken met de omgeving en stelt voor om nadien een terrasje te doen aan de IJssel, op zowat een half uurtje rijden van bij hem. Dit aanbod sla ik niet af. Kees heeft mij heel wat laten zien, oude tolhuisjes, verschillende soorten bossen, het gebied “De Achterhoek” het gebied rond “Bergherbos” en andere wetenswaardigheden.

Ondergaande zon aan de IJssel.

Maandag 13 augustus 2012

- Van : Doetinchem
- Naar : Millingen
- Afstand : 36 km
- Duur : 10 uur

Door het uitje met Kees was de nacht korter dan verwacht. Ik heb met Kees afgesproken dat ik hem het een en ander zal laten weten over toekomstige wandelingen in Andalusië. Hij is er immers zeer in geïnteresseerd en ik denk wel dat we elkaar nog zullen ontmoeten. En het is nu niet voor het een of voor het ander maar de camping die Kees uitbaat is een van de mooiste campings die ik al heb gezien. Alles is er mooi en uitstekend onderhouden. Het is er ook zeer rustig, je hoort er enkel de vogeltjes fluiten en het kwaken van overvliegende ganzen. En het mag ook gezegd worden; het is voor het eerst dat ik door een campinguitbater zo ontvangen wordt.

Het kasteel “Slangenburg” is een sieraad voor de Achterhoek. In het koetshuis zijn gastenverblijven ingericht, kun je trouwen en feesten en is er ook een informatiecentrum gevestigd. De vijvers van het kasteel werden vroeger gebruikt om rivierkreeft die in de IJssel en de Oude IJssel was gevangen te bewaren totdat de kasteelfamilie er trek in had.

Ik loop door een beboste heuvelrug in het Bergherbos. Deze heuvelrug is zo'n tweehonderdduizend jaar geleden tijdens de voorlaatste ijstijd ontstaan. In die tijd heerste er een poolklimaat in Europa en grote gletsjers drongen vanuit Scandinavië ook de Nederlanden binnen. De ijsmassa stuwde de grond voor zich uit, in de vorm van een wal.

Rond 09.00 uur is het al warm genoeg om de tent te drogen die tijdens de nacht toch wel nat wordt door de condens. Terwijl de tent droogt maak ik koffie en eet ik wat.

De Wittebrinkse Molen is een in 1889 als bovenkruier gebouwde korenmolen . De houten kap is gedekt met riet. De molen was voor 1970 geheel leeg gesloopt en ingericht als silo. In 1970 volgde een grote restauratie.

De bladen van de adelaarsvaren staan alleen en zijn vertakt, dubbel geveerd, soms zelfs drievoudig geveerd. Als men de bladsteel aan de voet schuin doorsnijdt, ziet men een figuur dat op twee adelaars lijkt. Hieraan dankt de soort zijn naam. De bladveren kunnen wel een meter hoog worden. Er zijn zelfs exemplaren bekend met bladveren van 3 m.

Ik kom in Hoch-Elten. Op 23 april 1949 werd het gebied ter compensatie voor de Duitse bezetting tijdens de Tweede Wereldoorlog aan Nederland toegewezen. Dit heeft geduurd tot het op 1 augustus 1963 aan Duitsland werd teruggegeven. In de eerste week na de annexatie door Nederland kwamen al 20 bussen met toeristen naar Hoog Elten, dat met zijn hoogte van 80 meter één van de hoogste heuvels in de omgeving is met een mooi uitzichtpunt.

Ik kom in het dorpje “Spijk”. Bij Spijk raakt de Rijn voor het eerst aan Nederlands grondgebied. Ik loop langs de “Oude Kleefse Postweg”, is aan de ene kant Nederlands, aan de andere kant Duits grondgebied. Nagenoeg alle woningen hebben de vlag uithangen omdat het vandaag schuttersfeest is.

Ik plaats mijn tentje op camping “De Bijland”. Ik kom er in gesprek met de campinguitbater. Deze man klaagt steen en been. Zijn camping ligt op Nederlands grondgebied maar zijn cliënteel bestaat uit 95% Duitsers. Hij is het er niet mee eens dat Duitsland niet lijdt onder de crisis. De tap in de bar heeft hij afgeschaft omdat er 25 m leiding is wat overeenkomt met +/- 1,5 l bier. Doordat hij nu minder dan 1 vat per dag verkoopt verliest hij dus elke dag 1,5 l bier en is hij terug overgeschakeld op flesjes want dat komt goedkoper uit. Het is zelfs zo ver gekomen zegt hij dat de gasten 's morgens zelf hun broodjes bakken. Ze brengen hun oven mee van thuis! Als ik 's avonds in de bar een frietje ga eten ben ik inderdaad de enige gast. Als ik een uur later naar de tent ga zijn er slechts twee klanten langs geweest, enkel om sigaretten te kopen.....

Dinsdag 14 augustus 2012

- Van : Millingen
- Naar : Plasmolen
- Afstand : 32 km
- Duur : 10 uur

Slecht geslapen deze nacht. De Duitse campinggasten gaan dan wel niet in de bar feesten maar ze doen het wel rond hun tent tot in de late uurtjes. Ben vroeg opgestaan want ze geven voor vandaag temperaturen tot boven de 30° C en dat heb ik niet zo graag. Ik probeer dan ook zo vroeg mogelijk te vertrekken zodat ik niet al te lang in de hitte dien te lopen.

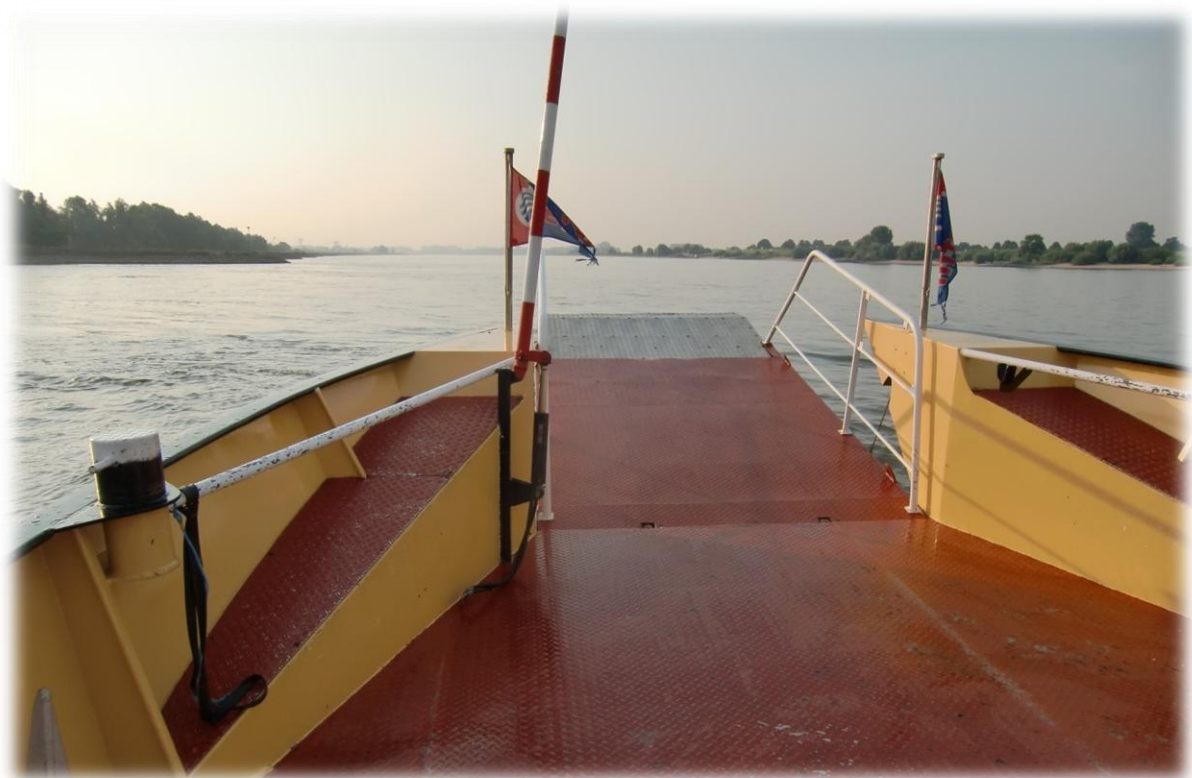

Na een paar kilometer ben ik al aan het fiets- en voetveer. Volgens de campinguitbater is de eerste overzet al om 07.00 uur. Ik ben er al om 06.30 uur en stel vast dat het eerste veer maar vaart om 08.00 uur. Dikke tegenslag en slecht geïnformeerd. Van de nood dan maar een deugd gemaakt en veel tijd uitgetrokken voor het ontbijt.

In 1926 werd het veer voor het eerst gebruikt door een visser die meer brood zag in het uitbaten van een veer dan in de visvangst. Aanvankelijk bestond het veer uit een roeiboot welke 2 jaar later vervangen werd door een motorboot. Bij gebrek aan brandstof werd tijdens de Tweede Wereldoorlog de veerdienst terug uitgevoerd met de roeiboot. In 1944 is bij zwaar weer de boot omgeslagen waardoor de veerman en enkele passagiers zijn verdronken. Slechts één persoon overleefde dit ongeluk omdat hij zich kon vastklampen aan een zak brandhout. De zoon van de overleden veerman heeft de zaak verder gezet.

In Millingen aan de Rijn staat de katholieke Sint-Antonius van Paduakerk. Deze kerk beschikt over bijzondere biechthokjes. Aangezien de werknemers van de scheepswerf in het dorp door hun werk in de lawaaierige fabriekshallen en aan de schepen vaak hardhorend waren en gewend waren zeer luid te spreken, zijn er dubbele deuren in de biechtstoelen gezet, zodat de biecht toch nog vertrouwelijk kon worden afgenomen.

Leuth is een dorp behorend tot de gemeente Ubbergen. Het plaatsje ontstond op een zandplaat in het omringende moerasland langs de Waal. Tijdens de Tweede Wereldoorlog was Leuth het zwaarst getroffen dorp in de gemeente Ubbergen. De oorspronkelijke dorpskern werd vrijwel geheel verwoest.

Tijdens Operatie Market Garden landden Amerikaanse parachutisten op 17 september 1944 bij Zyfflich. Het dorpje werd zwaar beschadigd toen het, tijdens Operatie Veritable, op 9 februari 1945 door Canadese troepen werd ingenomen. Na de oorlog, in 1949, werd een klein, onbewoond gedeelte van Zyfflich, ten westen van de dijk, geannexeerd door Nederland.

Ik passeer een kunstenaar die zijn tuin open gesteld heeft om zijn kunstwerken te kunnen laten bewonderen.

De Duivelsberg heeft een hoogte van 76 meter. In de Tweede Wereldoorlog streden Amerikaanse luchlandingstroepen voor het bezit en het behoud van de heuvel. Tijdens de Operatie Market Garden. Na de Tweede Wereldoorlog behoorde de Duivelsberg tot de vele kleine gebieden die Nederland op 23 april 1949 ten koste van Duitsland annexeerde. In tegenstelling tot de meeste van deze andere gebieden, werd de Duivelsberg op 1 augustus 1963 niet teruggegeven aan de Duitse autoriteiten, maar bleef het Nederlands grondbezit.

Ik passeer de heuvels rond Groesbeek. Op 17 september 1944 landden hier duizenden parachutisten in het kader van Operatie Market Garden. De doelstelling van deze operatie was om de bruggen bij Eindhoven, Grave, Nijmegen en Arnhem te veroveren op de Duitsers om vervolgens via het IJsselmeer de Noord-Duitse laagvlakte en het industriële Duitse hart te veroveren. In dat geval zou de Tweede Wereldoorlog voor Kerstmis 1944 beëindigd zijn. Dit mislukte. Groesbeek lag tot 8 februari in de frontlinie waardoor het dorp ernstige verwoestingen moest incasseren.

In Groesbeek staat de Zuidmolen die vervaardigd werd in 1857 als bovenkruier gebouwde korenmolen. De houten kap is gedekt met dakleer. In 1947 werd de molen door een windhoos getroffen.

